

der foreligger bydende nødvendige hensyn til væsentlige samfundsinteresser, herunder af social eller økonomisk art, fordi der ikke findes nogen alternativ løsning.

Til nr. 4 (§ 46)

Bestemmelsen er ny.

Bestemmelsen gennemfører habitatdirektivets artikel 6, stk. 2. Ifølge denne bestemmelse skal medlemslandene træffe passende foranstaltninger over for nuværende og fremtidige aktiviteter for at forhindre forringelser af naturtyperne og levestederne for arterne i internationale naturbeskyttelsesområder samt forstyrrelser af de arter, som lokaliteterne er udpeget for, hvis disse forstyrrelser har betydelige konsekvenser for habitatdirektivets målsætninger.

Ved internationale naturbeskyttelsesområder forstås de områder, som udpeges af miljøministeren efter miljømålslovens § 36, stk. 1, hvilket vil sige habitatområder, fuglebeskyttelsesområder og Ramsarområder.

Bestemmelsen er alene tænkt til at skulle supplere de gældende indgrebsbestemmelser og alle de bestemmelser, som vedrører en tilladelses- eller godkendelsesordning, hvor ministeren konstaterer, at gældende afgørelser ikke er tilstrækkelige. Det kunne f.eks. være i forbindelse med dumpning af optaget havbundsmateriale, udledningstilladelser fra offshoreindustrien eller godkendelse af en hurtigfærgerute.

Med »ændring eller tilbagekaldelse af tilladelser og godkendelser« kan såvel forstås at en tilladelse eller en godkendelse indskrænkes, så den bliver mindre omfattende end oprindeligt, som at der til tilladelsen eller godkendelsen tilføjes nye vilkår.

Det skal bemærkes, at der også kan fastsættes vilkår eller meddeles forbud eller påbud for aktiviteter beliggende uden for et internationalt naturbeskyttelsesområde, hvis aktiviteterne har konsekvenser for arterne og naturtyperne i det internationale naturbeskyttelsesområde, hvilket også svarer til hvad der gælder i dag.

Til nr. 5 (§ 57 a)

Bestemmelsen er ny.

Bestemmelsen sikrer, at der gennemføres en vurdering af virkningerne på internationale naturbeskyttelsesområder og beskyttede arter af at meddele tilladelse eller godkendelse i medfør af havmiljøloven eller regler udstedt i medfør af havmiljøloven. Bestemmelsen skal sikre opfyldelsen af habitatdirektivets artikel 6 og 12.

Europa-kommissionen har givet udtryk for, at man ikke var sikker på, om alle relevante planer og projek-

ter blev underkastet den pligtmæssige vurdering efter habitatdirektivets artikel 6, stk. 3, hvis de kan påvirke internationale naturbeskyttelsesområder. Med forslaget suppleres de planer og projekter, der er underlagt de danske regler om administration af internationale naturbeskyttelsesområder og beskyttelse af visse arter, herunder om den nærmere fremgangsmåde for vurderinger i overensstemmelse med habitatdirektivet.

Der er tale om en bemyndigelsesbestemmelse, hvorefter ministeren får pligt til at fastsætte regler om, i hvilke tilfælde og på hvilke vilkår tilladelser meddeles efter § 26, stk. 1, § 54, stk. 1, og efter regler udstedt i medfør af § 30, stk. 1-3, godkendelser efter § 33, stk. 2 og 3, og udarbejdelse af beredskabsplaner efter § 35.

Bestemmelsen skal afløse den eksisterende bestemmelse i § 26, stk. 3, 2. pkt., der gennemfører habitatdirektivets artikel 6, stk. 3 i relation til klapstilladelsers virkninger på Natura 2000-områder. § 26, stk. 3, 2. pkt. foreslås således ophævet, jf. bemærkningerne til § 4, nr. 2.

Bemyndigelsen udnyttes i forhold til alle planer og projekter omfattet af havmiljøloven i habitatbekendtgørelsen (bekendtgørelse nr. 408 af 1. maj 2007 som ændret ved bekendtgørelse nr. 1443 af 11. december 2007 om udpegnings- og administration af internationale naturbeskyttelsesområder samt beskyttelse af visse arter), hvormed der sikres ensartede retningslinjer for administrationen af habitatdirektivets artikel 6, stk. 3-4, og artikel 12, stk. 1, litra d i forhold til Miljøministeriets lovgivning.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 1, nr. 9 (naturbeskyttelseslovens § 71, stk. 4 og 5).

Til § 5

Til nr. 1 (§ 20, stk. 4)

Regler om beskyttelse af internationale naturbeskyttelsesområder er fastsat i habitatbekendtgørelsen (bekendtgørelse nr. 408 af 1. maj 2007, som ændret ved bekendtgørelse nr. 1443 af 11. december 2007 om udpegnings- og administration af internationale naturbeskyttelsesområder samt beskyttelse af visse arter). I nr. 4 nedenfor foreslås det, at der fastsættes en pligt for ministeren til at fastsætte og opretholde sådanne regler, hvis de er nødvendige for at opfylde EF direktiver på natur- og miljøområdet. Desuden indeholder lovens § 41, stk. 2, hjemmel til at fastsætte regler for at opfylde internationale aftaler, herunder Ramsarkonventionen. I praksis er det sket i habitatbekendtgørelsen. Reglerne i § 20, stk. 4 om forbud mod indvinding i EF-fuglebeskyttelsesområder, EF-habitatområder og Ramsarområder bliver hermed overflødige.